

страни. Децата го слушатъ съ ококорени очи и тайно му завиждатъ, задето е видѣлъ толкова интересни земи и задето си е донесълъ толкова чудни нѣща. А най-хубаво и най-чудно отъ всичко е, то се знае, тая жива маймунка и тоя шаренъ папагалъ, който цѣлъ день бърбори:

— Карай, карай Мешко,
Съ тебъ е Таралежко,
Карай не се бой—
Ти си цѣлъ герой.

Николай Фолъ

(Край)

ПОТОЧЕ

Въ китната гжста горица
Бистро поточе извира,
Бавно презъ папратъ зелена
Хладни си струи провира.

Джбове стари надъ него
Сѣнка прохладна простиратъ,
Пѣтници морни подъ сѣнка
Сладка почивка намиратъ.

Пѣстри цвѣтенца навеждатъ
Своитѣ нѣжни главици,
Кротко ги милва поточе
Съ бисерни капки, сълзици.

Денемъ и нощемъ поточе
Струи сребисти излива
И надалеко въ полето
Пѣсень омайна разлива.

Г. Костакевъ

Съ тая книжка изпращаме в. „Слънчице“ брой 4.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.

Стопанинъ-издатель: Александъръ Спасовъ, ул. „Бачо Киро“ № 10. Тел. 39-22